

rettiget Krav, men hvorvidt Forslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Landsthinget, vil gjøre Tyldest for dette Krav, er der vist forffjellige Meninger om. Seg vil for min Deel aabent tilstaae, at jeg ikke anseer denne Tyldestgjørelse for tilstrækkelig overfor Menighedene. Den ærede foregaaende Taler er gaaet meget vidt, og da jeg nærer den samme Anskuelse, som han har gjort gjældende, skal jeg fatte mig meget kort. Med Hensyn til § 5 kan jeg ikke forstaae, hvorledes det skulde kunne vinde Indgang her i Folkethinget, at Ministeren, som jeg erkjender for at være fuldt berettiget og i alt Fald efter § 2 maae være fuldt berettiget til at henlægge den Deel af Ansøgningerne, som efter de givne Regler ikke kunne komme i Betragtning, ogsaa skulde være berettiget til at lægge indtil Halvdelen af de andre Ansøgninger bort og ikke sende dem til Menigheden. Seg kan ikke forstaae, at der er nogen virkelig Opfordring til at give Ministeren en saadan Myndighed, da det er en Rettinghed, som Menighederne have Krav paa; for mig stiller det sig, som om det kun vilde blive et Skin af en Opfyldelse af et saadant Krav, som fra saamange Sider er anseet for at være berettiget. Seg kommer nu til det andet Stykke af Paragraphen, der angaaer den saakaldte Genstemmighed. Seg maa tilstaae, at for mig stiller Sagen sig saaledes, at det har altfor megen Eghed med en polst Rigsdag, men Sigt synes jeg dog ikke, at vi skulde indføre, efter at vi nu i over 20 Aar have seet Frihed paa en anden Maade. Naar det skal være Frihed, og Noget at hyde Folk, kan man ligesaa godt lade være at give dem Noget, thi vi kjende altfor vel Stillingen ude paa Landet, hvor det næsten er umuligt selv i en ubetydelig Sag at faae Enighed og allermindst i en Sag, der har saamegen Betydning for Menigheden som denne. Der vil jo altid fra een Side blive reist Modstand. Vi see, at der ude i Landet er forffjellige Anskuelser i det religiøse Liv, og det skulde være en underlig Menighed, hvor der ikke skulde være saa mange Døde og Eiggylde for det christelige Liv, at de ikke skulde kunne sætte en Valgmand igjennem, der kunde forpurre Fleertallets Ønsker. Vi see ogsaa

i andre Retninger, at et Mindretal kan have mere Syn paa en vis religiøs Retning og paa Grund deraf forpurre, at Fleertallet faaer den Mand, det helst ønsker; det vil ved flere Leiligheder have saa megen Indflydelse og søge at gjøre denne saaledes gjældende hos Ministeren, at Fleertallet ikke faaer sit Ønske opfyldt. Ydermere maa jeg med Hensyn til denne Paragraph bemærke, at der forekommer mig at være et Gul deri. Seg tænker mig det Tilfælde, at Provsten skulde være en af de Ansøgende til et saadant Embede, da kan det dog vist aldrig være Meningen, at han skulde være den, der som Formand skulde lede Valg-handlingen i Communen, thi derved faaer han altfor stor Indflydelse, og det kan vist umulig være Meningen, at en Mand, som selv søger Embedet, skal have den Indflydelse, som en Formand ved Valg-handlingen i Reglen kan gjøre gjældende. Vel veed jeg, at efter det nu Bestaaende har Provsten næsten et Slags Eneret paa at søge ethvert Kald i sit Provsti, og jeg troer, at han i de allerfleste Tilfælde faaer en saadan Ansættelse; men jeg vil dog ikke troe, at det skulde være Meningen, at han for Fremtiden her skulde kunne gjøre sin Indflydelse gjældende paa en saadan Maade, at han for det Tilfælde, at han selv er Ansøger, skulde kunne lede Valg-handlingen i Sognet. — Med Hensyn til § 3 har det under For-handlingerne i det andet Thing ligesom ogsaa i Kirkecommissionens Forhandlinger jo været meget omstridt, hvorvidt Kvinden skulde have Ret til at have Stemme med i denne Retning. Her maa jeg paa det Bestemteste hævde den Anskuelse, at det ligesaa godt skulde være Kvinder som Mænd, naar de ellers have de qualificerede Egenstaber, nemlig selvstændig Huusstand og have fyldt 30 Aars Alderen, indrømmet at have en Stemme med, for at faae en Sjølesørger, som de finde meest tjenlig. Seg kan ikke forstaae, hvorfor ugifte Fruentimmer skulle udelades, da vi see, at saavel Landsthinget som den høitærede Minister ere gaaede ind paa, atENTER skulle være deelagtige i Valget. Seg tænker mig det Forhold, at der er en Inspectrice eller en Instituttbestyrerinde, som vi jo træffe rundt omkring i Landet, der forestaaer et Ushl for Børn, og